

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Praha 1, Spálená 2, proti usnesení žalovaného ze dne 15. 12. 2015, č. j. 11 A 154/2015 – 36, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2016, č. j. 6 A 41/2014 - 19,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 12. 4. 2016 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) prostřednictvím Městského soudu v Praze kasační stížnost proti usnesení jmenovaného soudu ze dne 11. 3. 2016, č. j. 6 A 41/2014 - 19 (dále jen „napadené usnesení“). Napadeným usnesením městský soud odmítl stěžovatelu žalobu, již stěžovatel brojil proti usnesení žalovaného ze dne 15. 12. 2015, č. j. 11 A 154/2015 – 36 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“).

Podáním ze dne 11. 5. 2016 požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven advokát pro řízení o kasační stížnosti. K tomuto podání přiložil kopii vyplněného formuláře Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 31. 7. 2014.

Usnesením ze dne 17. 5. 2016, č. j. 2 As 101/2016 – 27, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že zamítl stěžovatelu žádost o osvobození od soudních poplatků, stejně jako návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a stěžovatele vyzval jak k doložení splnění podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s., tak k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost, obě ve stanovené lhůtě jednoho týdne ode dne doručení předmětného usnesení stěžovateli. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 5. 2016, a konec lhůt ke splnění uložených povinností tak připadl na pondělí 30. 5. 2016.

Na příslušný účet Nejvyššího správního soudu nebyla ve stanovené lhůtě (tedy do 30. 5. 2016) připsána platba odpovídající soudnímu poplatku za kasační stížnost stěžovatele. K zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve stanovené lhůtě nedošlo ani vylepením kolkových známek (žádné podání stěžovatele, které by obsahovalo vylepené kolkové známky v požadované hodnotě, nebylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno).

Lze tedy konstatovat, že lhůta pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost uplynula marně dnem 30. 5. 2016.

Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že *[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyžve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.* Nejvyššímu správnímu soudu s ohledem na citované zákonné ustanovení nezbylo, než řízení o kasační stížnosti za současného užití § 47 písm. c) s. ř. s. a § 120 téhož zákona zastavit.

Nejvyšší správní soud pouze závěrem podotýká, že stěžovatel nedoložil ani splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Dle ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. platí, že *[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.* Nejvyšší správní soud proto o nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl výrokem II. tohoto usnesení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu